31. augusta 2024

Meditiačný obsah č. 257

V poslednom meditačnom liste bola prípravne zmienená svedomitosť alebo vo všeobecnosti dôkladnosť pri starostlivosti o dušu v jej kontinuite a logické, disciplinované vedenie. V minulých meditáciách bol spomínaný spôsob oddanosti a venovania sa určitým pozorovaným alebo skúmaným objektom, témam alebo javom. Bez oddanosti pozorovateľa téme by nebol možný vývoj Ja. Z tohto dôvodu sú tie formy meditácie, ktoré nerozvíjajú toto základné rozčlenenie na pozorovateľa a objekt s dostatočnou starostlivosťou alebo ho dokonca negujú, odsúdené na neúspech. Pri všetkých mediálnych prenosoch, pri takzvanom channelingu alebo pri formách, ktoré si zabezpečujú rýchle získanie energie pre vlastný zážitok nemôže dôjsť k skutočnému posilneniu ja, pretože každý rozvoj ľudského potenciálu si vyžaduje zaoberanie sa s najrozmanitejšími viditeľnými i neviditeľnými javmi stvorenia sveta.

Rudolf Steiner raz poskytol meditačnú vetu, ktorá je svojím širokým rozsahom veľmi poučná. Povedal nasledovnú mantrickú vetu:

Múdrosť žije vo svetle.

Touto vetou, ktorú si treba zapamätať a ktorá je pre meditáciu, pravdaže, relatívne všeobecná, no výstižná, poukazuje na to, že meditačná činnosť sa prebúdza z dimenzie slobodnej od mozgu alebo od napätého nervového systému. Táto slobodná dimenzia zážitku preto nikdy neunaví nervový systém, ale ho oživí a pôsobí posilňujúco na všetky ostatné bunky tela.

Pre nasledujúcu meditáciu by malo znova nasledovať zase štúdium samotného svetla a cvičiaci by si mal denne vytvárať vedomie, ako a s akými kvalitami svieti svetlo v priebehu dňa. Keď vedie pozornosť na fenomén svetla, a mieni sa tu samozrejme denné svetlo, čoraz viac tým rozvíja kvalitu duše alebo väčšiu silu vnímania citom. Napokon zbadá rozličné zážitky a prežije súvislosť, že svetlo ako také poskytuje priestor duši, alebo inak povedané, slobodnú a dostupnú citlivosť, niekedy ľahšie a niekedy ťažšie. V každom prípade je štúdium svetla možné len s veľkou pozornou oddanosťou a pozorovaním, otázkami a jemnými porovnávaniami.

Pramene:

1) Táto veta o svetle sa nachádza napríklad v: Predstupne mystéria Golgoty, GA 152, 2020, Nakladateľstvo AS, v prednáške z r.2013: „Okultná veda a okultný vývoj. Zasvätenie", s.25

2) V Bhagavad Gíte sa svetlo označuje pojmom *džjoti* a protiklad sa označuje ako temnota, *tam as* .
Mimoriadne zaujímavé je, že tento spis podáva správu o podmienkach, za ktorých môžu ľudia odísť, a že táto hodina smrti je mimoriadne dôležitá. Možné je to vidieť napríklad v kapitole VIII vo verši 24. (Základy poznania Bhagavad Gíty, s.193-194). V tejto kapitole sa hovorí o dobách, no nemyslí sa tým čas podľa kalendára alebo hodiniek, ale fázy, v ktorých sa duša zaodieva skutočnou múdrosťou, to znamená svetlom alebo temnotou.

meditácia č.256 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.258